

byly zástavních práv a jejichž pohledávky nejsou nad veškeru pochybnost úplně uhrazeny přejímací cenou. Ohledně těchto zástavních věřitelů zákon neobsahuje žádného obmezení; rozhoduje tu tedy doba soudního usnesení. Všichni věřitelé, tedy i ti, kteří teprve po slyšení dlužníka, ale před soudním rozhodnutím nabyli zástavních práv poznámkou na sepsaném již zájemním protokolu (§ 257, odst. 1 ex. ř.), mají rovněž nárok, aby byli uspokojeni z výtěžku a mají tedy i zájem na tom, aby se co nejvíce za svršky vytěžilo, ba dokonce tito následkem zadnějšího pořadí mají často větší zájem než přednější věřitelé. Není proto žádného důvodu, aby byl činěn mezi nimi rozdíl, zejména, když soud při svém rozhodování může ze zájemního protokolu všechny zástavní věřitele snadno zjistiti a způsobem v §§ 55 a 56 ex. ř. vytčeným o jejich souhlasu anebo nesouhlasu se přesvědčiti. Je proto k tomuto výjimečnému způsobu zpeněžení třeba svolení všech zástavních věřitelů, kteří až do usnesení o povolení tohoto způsobu zpeněžení nabyli na prodávaných svršcích zástavních práv (srov. také Gl. U. 2739 a čís. 819 úř. sb. vídeňské).

Čís. 15298.

Odvolání daru podle § 948 obč. zák. předpokládá jen, že lze obdařeného trestně stíhati pro ublížení dárce na těle nebo na cti, nevyžaduje však, aby obdařený byl trestně stíhán anebo při trestním stíhání odsouzen.

(Rozh. ze dne 13. června 1936, Rv II 111/36.)

Žalobkyně tvrdí, že se žalovaný na ní dopustil nadávkami i fyzickým násilím hrubého nevděku, domáhá se podle § 948 obč. zák. vrácení daru žalovanému daného. Žalobě, jejíž skutkové tvrzení bylo prokázáno, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Není správný názor žalovaného, že ublížení na těle není proto důvodem k odvolání daru, že žalovaný byl pro ně trestním soudem stíhán, ale osvobozen; podle ustanovení § 948 obč. zák. odvolání daru předpokládá jen, že obdařený ublížil dárce na těle anebo na cti tak, že ho lze trestně stíhati buď na žádost anebo z úřední moci, nevyžaduje však ani, aby byl obdařený trestně stíhán, ani aby při trestním stíhání byl odsouzen. Osvobozující rozsudek trestního soudu neváže soud civilní a tento si může sám potřebné předpoklady pro své rozhodnutí zjistiti.

Čís. 15299.

Žaloba o výživné proti pozůstalosti nemanželského otce. Nelze hleděti k nároku vdovy podle § 796 obč. zák.

(Rozh. ze dne 13. června 1936, Rv II 356/36.)